

Dziecko bardzo czeka na naszą akceptację, zauważenie, zrozumienie, potrzebuje od nas jasnych reguł i przewidywalnego świata.

Reaguj. W sytuacjach gdy widzisz, że ktoś przekracza granice w stosunku do dziecka: na ulicy, na podwórku, w parku, np. podnosi rękę na dziecko, wrzeszczy, wyzywa dziecko czy zachowuje się jeszcze w inny agresywny sposób, zareaguj. Spokojnie zwróć się do tego dorosłego, zaznacz, że widzisz co robi, daj do zrozumienia, że to niewłaściwy sposób karania dziecka, porozmawiaj a jak to nie skutkuje zawsze możesz poinformować, że zwrócisz się do odpowiednich służb, żeby zapewnić dziecku bezpieczeństwo. Ważne jest, by reagować bez agresji, żeby nie pogarszać sytuacji. Dobrze jest obniżyć ton, zacząć rozmowę. Nie należy osądzać z góry, bo ktoś może przestać słuchać. Można także zaoferować pomoc lub posłużyć się podobną, przykładową historią z życia z morałem. Trzeba jednak w takich sytuacjach wyraźnie dać do zrozumienia że bicie bądź zaniedbanie szkodzi dziecku. Można zawiadomić pobliskie Centrum Usług Społecznych, szkołę, przedszkole, żłobek albo zadzwonić pod numer 997 czy 112. Jeśli któraś z tych instytucji zbagatelizuje problem dziecka a my podejrzewamy, że dziecku dzieje się krzywda, można zawiadomić Rzecznika Praw Dziecka.

**WAŻNE TELEFONY
ZAUFANIA**

 116 111
Bezpłatny telefon zaufania dla
dzieci i młodzieży – czynny całą
dobę (24h).

 800 120 002
Bezpłatny ogólnopolski telefon
dla ofiar przemocy w rodzinie –
Niebieska Linia – czynny całą
dobę (24h)

 800 70 22 22
Centrum Wsparcia dla osób w
stanie kryzysu psychicznego –
bezpłatny telefon czynny całą
dobę (24h)

 116 123
Bezpłatny kryzysowy telefon zau-
fania dla dorosłych

Można dzwonić codziennie, od poniedziałku
do niedzieli (z wyjątkiem dni świątecznych!),
w godzinach 14.00-22.00

Standardy ochrony dzieci to zasady dotyczące zabezpieczenia dzieci przed wszelkimi formami krzywdzenia, zaniedbania, wykorzystania czy przemocy. Wdrażane są także w placówkach opieki do lat 3 po to, by małe dzieci byli chronieni przed przemocą i znajdowali pomoc, gdy doświadczą przemocy: żłobku, w szkole w domu i w Internecie.

Standardy ochrony dzieci określają

- ✚ Zasady zapewniające bezpieczne relacje między dziećmi a personelem placówki, w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- ✚ Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dzieci;
- ✚ Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”;
- ✚ Zasady przeglądu i aktualizacji standardów;
- ✚ Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu żłobka do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności;
- ✚ Zasady i sposób udostępniania standardów opiekunom, rodzicom oraz dzieciom w celu zaznajomienia się z nimi i ich stosowania;
- ✚ Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dzieciom oraz udzielenie im wsparcia;
- ✚ Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów oraz zdarzeń zagrażających dobru dziecka;
- ✚ Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między dziećmi, a w szczególności zachowań niedozwolonych;
- ✚ Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet;
- ✚ Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie;
- ✚ Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia.
- ✚ W standardach uwzględnia się sytuację dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

ZBIÓR ZASTOSOWANYCH ZASAD I PROCEDUR

- ☑ Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu żłobka;
- ☑ Zasady bezpiecznej relacji personel - dzieci;
- ☑ Zasady bezpiecznej relacji dziecko - dziecko;
- ☑ Zasady i procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka;
- ☑ Procedury ochrony dzieci przez treściami szkodliwymi i zagrożeniami w Internecie;
- ☑ Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku dzieci;
- ☑ Zasady edukacji na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem;

RODZICU UCZ DZIECKO ZASAD I DBAJ O JEGO POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA

Każde dziecko potrzebuje bezwarunkowego poczucia bezpieczeństwa oraz wychowywania się w atmosferze miłości, pełnej akceptacji oraz jasnych zasad. Dziecku nieustannie należy pokazywać pokazywania mu co jest dobre i właściwe, a czego nie należy robić. Dorośli powinni być wyczuleni na wszelkie przejawy zaniedbań i przemocy zarówno wobec swojego jak i cudzego dziecka oraz reagować od razu, nie dopuszczając do przejawów agresywnych zachowań. Przemoc powinna być dostrzegana nie tylko w momencie, kiedy podejrzewamy, że dziecko jest bite, że ktoś znęca się nad nim, czy wykorzystuje je w jakiś sposób (seksualny, emocjonalny czy psychiczny). Powinniśmy reagować również, gdy dostrzegamy, że dziecko jest zaniedbywane, zastraszone, podejrzewamy, że stosuje się wobec niego przemoc emocjonalną czy psychiczną. W takich sytuacjach, gdy z zachowania dziecka wnioskujemy, że któryś z powyższych przejawów przemocy jest stosowany wobec niego powinniśmy od razu zareagować, porozmawiać z dorosłym, z dzieckiem, czy w poważnych sytuacjach zgłosić odpowiednim służbom by zapewnić dziecku bezpieczeństwo.

W JAKI SPOSÓB WYCHOWYWAĆ DZIECKO BEZ PRZEMOCY Mów dziecku o tym, że je kochasz, że jest ważne

Dla dziecka najważniejsze jest, by czuło naszą bezwarunkową akceptację. Gdy okazujemy dziecku nasze uczucia w słowach, gestach, czynach, zauważamy go i poświęcamy mu choć kilku chwil wspólnego czasu, budujemy w nim silną samoocenę, poczucie pewności siebie. Dzięki temu dziecko jest bardziej samodzielne i potrafi pokonywać trudności w codziennym życiu. Nawet jeśli dziecko czasem irytuje nas swoim zachowaniem, coś „przeskrobie”, to najważniejsze jest, aby miało zaufanie do nas -rodziców. Dziecko musi być pewne

że nadal kochamy je bezwarunkowo, że nie odrzucimy go w trudnych dla niego chwilach, że będzie mogło liczyć na naszą pomoc. Nie oznacza to, że dziecko może wszystko. Dla dziecka ważne jest ustalenie jasnych i czytelnych zasad, co wolno a czego nie wolno. Nie odnośmy też naszej oceny do osoby dziecka. Gdy dziecko coś zrobi niewłaściwego, ważne byśmy sprecyzowali, że nie podoba nam się jego zachowanie a nie samo dziecko. Nie mówmy więc: „Jesteś zły, niegrzeczny, czy jestem zły na Ciebie”. Zamiast tego dajmy do zrozumienia: „Twoje zachowanie było niewłaściwe”, „nie spodobało mi się to, co zrobiłeś”. Zapewnijmy dziecko, że jest mądre, że liczymy na niego i wierzymy w niego, ale nie będziemy tolerować niewłaściwych zachowań, łamiących normy czy ustalone zasady. Dziecko jednak musi mieć pewność, że mimo czasem niewłaściwego postępowania o wszystkim może nam powiedzieć, poradzić się, wyzalić czy powiedzieć o swoich problemach i stresach.

Ustal jasne granice. Znajomość granic pomaga dziecku zrozumieć oczekiwania dorosłych i poruszać się w świecie, omijając niebezpieczne zachowania. Istotna też jest konsekwencja w egzekwowaniu zasad. Kiedy przekazujesz dziecku informacje o obowiązujących zasadach, określ szczegółowo gdzie i kiedy obowiązują i jakie poniesie konsekwencje gdy je przekroczy i trzymaj się tych ustaleń. Oczywiście dziecko będzie próbowało łamać, naginać, testować na ile może sobie pozwolić i sprawdzać nas czy zastosujemy zapowiedziane konsekwencje. W takich sytuacjach ważne jest abyśmy byli konsekwentni, bo dziecko szybko się uczy czy warto protestować, jęczeć, naginać i czy przyniesie mu to korzyści np. w postaci rezygnacji z konsekwencji. Warto jednak pamiętać, że jest to część procesu uczenia się, a nie świadomego „robienia na złość”. Ważne, by granice, zasady i konsekwencje, które ustalamy, były realne i dostosowane do wieku i możliwości dziecka, wtedy dają mu poczucie bezpieczeństwa.

Sluchaj i tłumacz. Rozmawianie z dzieckiem jest dużo skuteczniejsze więc **zapomnij o klapsach.** Jeśli chcesz wiedzieć, co Twoje dziecko myśli, czuje, chcesz zrozumieć jego zachowanie, potrzeby i emocje, rozmawiaj z dzieckiem, żeby poznać jego świat. Dla dziecka świat ludzi dorosłych czasem wydaje się niezrozumiały, a ich działania i decyzje niesprawiedliwe. W trakcie rozmowy z dzieckiem zniż się do jego poziomu tzn. przykucnij, żeby być na poziomie wzroku dziecka, patrząc mu w oczy kiedy chcesz mu coś przekazać. Zawsze staraj się nagradzać starania dziecka, nawet, gdy mu coś nie wyjdzie a bardzo się starało, zachęcaj je, by podejmowało wysiłki